

tighed. Naar der forlanges flere Officerer til Ingenieurkorpsets Stab og til Artillerikorpsets Stab, er det i og for sig ønskelige Fordringer, det skal jeg villig indrømme, men det er ikke saadanne Kapitalspørgsmaal som dem, jeg før nævnte. Det Samme gjælder med Hensyn til Forandringen i Hærens Undervisningsanstalter, Lægekorpsen, Indkaldelse af Underlæger til Tjeneste i en kort Tid et Aar efter, at de har faaet deres første Uddannelse og lignende Bestemmelser med Hensyn til Dyrlegekorpsen, en Bestemmelse om, at der skal udskrives mere Mandstab af Militærarbejder-Klassen til Tjeneste i Fredstid, for at lette Tjenesten for de kombattante Afdelinger, saaledes at de kunne faae en fyldigere Uddannelse, en ubetydelig Forandring med Hensyn til Artilleriets Trompetere, som kan være nødvendig nok, en ubetydelig Forandring af Hærens Hestehold. Alle disse Bestemmelser skal jeg ikke dvæle videre ved, de ere i Sammenligning med de tre Hovedpunkter i Lovforslaget af meget underordnet Betydning. Lovforslaget er som sagt i det Væsentlige om ikke enslydende, — det er noget anderledes i Redaktionen — saa dog ensbetydende med det Lovforslag, som tidligere er vedtaget her i Landstinget. Jeg tror derfor, at Landstinget i Konsekvens med sin tidligere Beslutning bør vedtage ogsaa dette Lovforslag for at faae det sendt over til Folkethinget til Behandling, da det jo for en væsentlig Del vil være et Supplement til et Lovforslag, der allerede foreligger for Folkethinget, nemlig om Rjøbenhavns Befæstning. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

J. Pederfen: Da vi i 1880 havde faaet et Tillæg til den da bestaaende Hærslov, fandt Krigsministeren det fornødent at udgive en Veiledning til disse to Loves Forstaelse. Trods denne Veiledning kan det maasse være tvivlsomt, om Forstaelsen paa alle Punkter har været saa rigtig, som det er ønskeligt; i alt Fald har jeg hørt udtalt af Rigsdagsmænd, Medlemmer af det Udvalg, som den Gang behandlede Sagen, at Tillæggets Gjennemførelse ikke paa alle Punkter svarede til de Forudsætninger, under hvilke det var vedtaget. Nu kommer den ærede Minister til os med et nyt Tillæg paa 11 Paragrafer, et Tillæg, hvis Gjennemførelse skal medføre en aarlig Meerudgift af $\frac{1}{2}$ Million Kroner. Det vil altsaa sige, at vi, hvis dette Tillæg skulde blive ført igennem, vilde faae tre Hærlove, nemlig den gamle af 1867, det første Tillæg af 1880 og nu det andet Tillæg til dette Tillæg. Jeg tror ikke,

at det er nogen rigtig Form for Lovgivning. Jeg nærer nogen Frygt for, at en ny Veiledning vil blive nødvendig, og at der derved vil blive Blads for Misforstaaelser og Fortolkninger. I alt Fald vil det være overordentligt vanskeligt for almindelige Mennesker, at faae og bevare nogen klar Oversigt over, hvad der virkelig er Lov paa dette Omraade, dersom man bliver ved med Tillæg. Jeg tror, at det vilde have været heldigere, om den ærede Minister havde søgt at samarbejde Bestemmelserne i de forskellige bestaaende Love ved de nye Bestemmelser, han ansaae for nødvendige, saa at man, naar Loven var bleven gennemført, vilde have haft en samlet Lov. Dette med Hensyn til Formen, men iøvrigt skal jeg tilføie, at jeg ikke lægger nogen særdeles Vægt paa denne Side af Sagen, fordi jeg har stor Tvivl om, at det overhovedet vil lykkes at gennemføre et Forslag af den Art og i den Retning, og for den Tvivl har jeg to Grunde, for det Første den, at dette Forslag jo, som det meget rigtig ogsaa er antydet i Motiverne, staar i saa nøje Forbindelse med de foretagne Befæstningsforslag, at jeg ikke skjønner, at det vil kunne gennemføres uafhængigt af dem, og jeg har ikke bedre Tro om disse Forslags Gjennemførelse i Aar, end jeg havde i Fjor. Den anden Grund til, at jeg tvivler paa, at dette Forslag kan gennemføres i Aar, er, at det vil medføre en meget betydelig Udgift. Dersom Folk ikke kunne forstaa Andet af dette Forslag i Forbindelse med de bestaaende Hærlove, ville i alt Fald Alle forstaa de sidste Linier i Motiverne, der sige, at Forslaget vil medføre en Merudgift af $\frac{1}{2}$ Million Kroner om Aaret, og ligesledes ville de mulig ogsaa forstaa en anden Sætning i Motiverne, som antyder, at det i Virkeligheden endda kun er en Begyndelse. Det hedder nemlig at ligesom Ministeriet har indskrænket sig til foreløbig at foreslaa den mest paatrængende Del af Befæstningen, er man heller ikke gaaet videre her i sine Fordringer, end det maatte anses for absolut nødvendigt, selv om man ikke faar Fæstninger. Smidlertid erkjender jeg, at skal dette Forslag overhovedet kunne behandles med nogen Nytte, bør det behandles i Forbindelse med Befæstningsforslagene, hvortil det naturlig hører, og da disse Forslag ligge i det andet Thing, skal jeg for mit Vedkommende ikke modsætte mig, at dette Forslag gaar til Folkethinget til Drøftelse sammen med Befæstningsforslagene.

Krigsministeren (Bachson): Jeg vil først udtale min Tilfredsstillelse over, at det ærede Medlem, der nu talte, dog endte med, at han ikke havde Noget imod, at Lov-